

Familieberichten

(gedichten als kiemzellen)

Colofon

ISBN: 978 94 6365 134 9

1e druk 2019

© 2019, Eke Mannink

Exemplaren zijn te bestellen via de boekhandel

of rechtstreeks bij de uitgeverij:

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra

Foto auteur: Pascale Drent

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaand schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Familieberichten

(gedichten als kiemcellen)

Eke Mannink

(...) Haar houdt
in gang het plezierpaard lijf dat
geen halt verstaat. Haar hakken
slaan vuur uit de tegels: Dat zij gaat
houdt haar gaande. Zij gaat.

Anna Enquist

Uit: *Andante*, *Soldatenliederen* (1991)

Inhoud

I Wortels

Het begin	11
Aan mijn moeder	12
Verre vader	13
Sonnet voor mijn broer	14
(Stam)boompje verwisselen	15

II Scheuten

Lieve ongeborene,	19
Waar ben je?	20
Droomvader	21

III Takken

Teer	25
bloemen	26
Liefhebben. Waarom ik jou	27
Vooralsnog –	28
Alleen van jou	29
Jouw alfabet	30
Stationsplein	31
Gesprek	32
Smeekbede	33
Gebiedend wijsje	34

IV Knoppen

ماما (Mama)	37
<i>wild en ongerept, zo is mijn dochter</i>	38
<i>mijn zoon is vuurwerk</i>	39
Groep acht	40

V	Aarde	
	Vom Tode	43
	Huis van bewaring	44
	's Nachts	45
	Schemeruur	46
	<i>Zusters waren we</i>	47
	Toeverlaat	48

WORTELS*

-
- * 'WORTELS is geschreven door Eva van Lunteren, romanpersonage uit *Zo stroom ik van je over*. Haar verzen werden opgenomen in *Famileberichten (gedichten als kiemcellen)* om de serie te completeren.

Het begin

Ik groei in jou, heel diep verborgen
in je buik. Jij weet het niet – ik weet nog niets.
Ontluik slechts. Maanden later is er iets
dat mij verraadt. Het startpunt van jouw zorgen.

Weg moet je met me, weg van huis
en haard. Je bent besmet met mij.
Ontheemd, bezwaard en vogelvrij
draag je me bij je. Per abuis

heb je een kind verwekt. De man,
de medeplichtige, blijft weg. Vertrok
in onmin. Ik pas ook niet in jouw plan,
maar groei gestaag – net als jouw wrok.
Je baart, dan gaan we uit elkaar
en heb je haar: je zondebok.

Aan mijn moeder

Zonder jou zou ik niet leven.
Maar leven moest ik zonder jou.
Ik had geen woorden, voelde kou,
en wist dat ik was weggegeven

aan onbekenden, ver genoeg
van je vandaan om op te groeien.
Vond het zwaar om daar te bloeien,
bewust dat jij me oversloeg.

De zweem van onrust elke keer
rondom de verjaardagstaart.
Dat verlatene, bezwaard
onderging ik het. Wanneer

ging ik inzien dat je nooit
langskwam om me op te halen?
Geen kaart, geen brief, geen rooksignalen;
jouw gezin – het was voltooid.

Soms was er warmte, mijn verdriet
was iets dat ik met flair verstopte.
Vader moeder broer, het klopte...
Nee, wist ik – het klopte niet.

Verre vader

Je wist niet dat ik rondliep op de aarde.
Ze had je niet verwittigd over mij.
Je had een rol in mijn dagdromerij,
waarin ik toekomstfantasieën spaarde.

De eerste dertig jaren van mijn leven
bleef je voor mij een onbekende figurant.
Tot, op een ongeplande dag, ik, aanbeland
in jouw bestaan, gedag kom zeggen. Even.

Je schrikt. Daarna begin je te verwijten.
'Waarom stond je niet eerder op mijn stoep?'
Soms gaat het goed. Zeg je dat je me hebt gemist.

Ik schrik. Je komt dichtbij. Ik keer me af, heb spijt en
het begint opnieuw. Ik kijk je aan en roep:
'Omdat ik al die tijd jouw naam niet wist.'